

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director: CAMIL OLIVERAS

Serge Rachmaninoff

Famós pianista i gran
compositor rus que aviat
presentarà Associació de
Cultura Musical.

PROGRAMES MUSICALS DE LA SETMANA

5'50 Ptes. trimestre
a Barcelona

Fora de Barcelona
14 Ptes. semestre

Número 0'50
solt Ptes.

GRAN TEATRE DEL LICEU

EMPRESA I DIRECCIÓ ARTÍSTICA

Joan Mestres Calvet

Temporada d'hivern 1934-35 :: Gran Companyia d'Opera

Diumenge, 20 Gener, a les 5 tarda

El Estudiant de Salamanca

Dimarts, dia 22, a les 9 nit

Funció Popular

LOHENGRIN

Batty, Strak, Laholm, Nisse, Weber i Harlan

Mtre. Elmendorf

Dijous, dia 24, a les 8.30 nit Primera de la comèdia musical de Wagner

ELS MESTRES CANTAIRE

Batty, Strak, Laholm, Nissen, Tapolett, Bitterauf, Harlan i Laufköltz

Mtre. Elmendorff

Dissabte, dia 26, a les 9.30 nit

El Estudiant de Salamanca

Bau Bonaplata, Làzaro i Cotinas

Diumenge, dia 27, a les 4.30 tarda

LOHENGRIN

Batty, Strak, Laholm, Nissen, Weber i Harlan

Mtre. Elmendorff

ES DESPATXA A COMPTADURIA

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

que tenin en estudi i que oportunament s'anirán anunciant.

Cada setmana tindreu una informació exacte de la nostra vida musical, com també del moviment de tota la música universal.

Responent al favor de que el públic la fa objecte, publicarà en endavant i a partir d'aquesta data 24 PAGINES DE TEXT I GRAVATS

sense augment de preu i com a començ de les diverses millores

Concessionaris exclusius per als
anuncis i propaganda a l'estranger

PUBLICIDAD IBERO-AMERICANA

Apartat núm. 1190

:::

BARCELONA

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

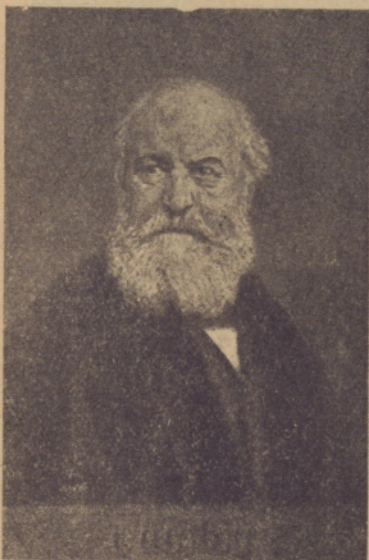
Director: CAMIL OLIVERAS

Redacció i Administració: Carme, 30, baixos

Impremta: Córcega, 204 — Telèfon 70593

UN GROS ESDEVENIMENT PARISENC

¡FAUST!

CHARLES GOUNOD

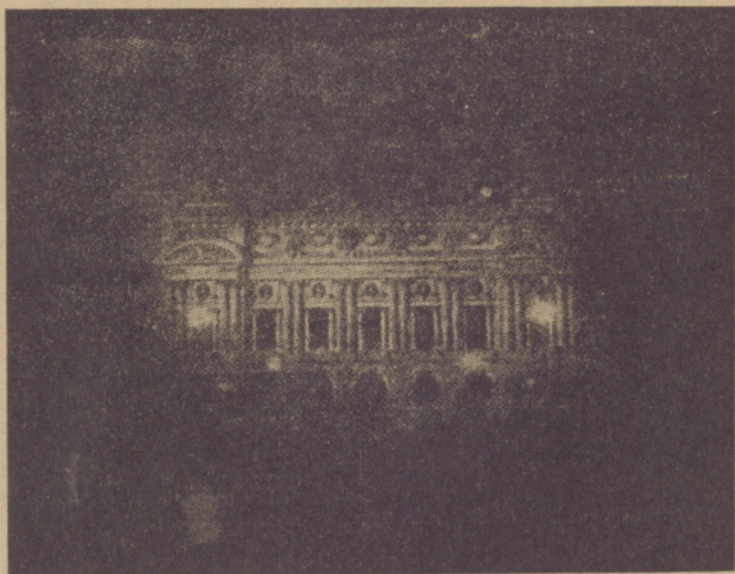
Paris, ha celebrat enguany una data gloriosa per a la música francesa. Més de tres mil parisencs han envaït la Gran Opera on per dues mil vegades s'els oferia l'òpera "Faust". El gran Teatre aparegué aquella nit de comiat del vell 1934, completament enlluminat. La seva façana senyorial presentava un aspecte radiant. Tot París s'hi llençava. El President Lebrun amb llur seguici brillant. Les altes autoritats i les autoritats populars i amb elles les masses, el burgès, el rentista, l'aristòcrata i el militar. Gounod, no s'ho havia vist mai! La representació, segons es diu, ha donat un líquid de setanta mil francs i es calcula que ha constituït gairebé un pebiscit musical.

La Gran Opera ha estat altre vegada de Gran Gala. Seixanta cinc anys de "Faust" és una cosa "infausta" que cal commemorar perquè de Gounods no n'hi ha gaires a França. Ja estic veient els futuristes, els ultramodernistes i tots els "istes" francesos treient foc pels queixals i enjagant pestes i dictoris contra la fausta representació del "Faust". En dues llotges, prop de la llotja presidencial, els nombrosos descendents

del mestre honoraren la festa. La platea presentava un aspecte extraordinàriament brillant, magníficament brillant també l'amfiteatre on s'hi lluien ro-

bes d'una transparència alarmanant, dames hi havia que fins prescindien d'aquestes robes vaporoses. El temps era bo i el nudisme va endavant. Tal anaven les coses que possiblement el de menys eren Gounod i el seu magnífic "Faust".

Albert Lebrun, fou un president puntual. Arribà al Teatre avans de començar i no deixà de l'obra ni un sol compàs. Era la nit de Sant Sylvestre i es feia la Gala Gran.

LA GRAND OPÉRA DE PARIS
enllumenada amb motiu de la 2000 representació del
FAUST de Charles Gounod

"Faust" començà, sota la direcció artística de M. Rouche. No omiri el més petit detall; el ballet i el festival de tul amb el seu concurs de danses "de punta" en les quals hom pogué admirar les primeres estrelles, les més "virtuoses" i també les de major tècnica en el puntejar bo i disputant-se l'atenció presidencial i de tota l'auditori inmens que omplia a curull la vasta Sala. En aquesta gran manifestació coreogràfica, hom pogué admirar a Mlles. Lorcin, la fada-aèria, Camile Bos, l'estic científic de la dansa i Lamballe, la virtuosa tècnica. Ademés l'abundosa col·lecció de beutats que composaven el seguici de gentils dançarines d'entre les quals es distingiren ben destacadament Mlles. Hughetti, Groslier i Binois.

La direcció musical fou confiada al eminent mestre Ernest Gaubert, gran mestre que rebé totalment la partitura, que coneix tots els ressorts de la tècnica i que sabé imprimir en tots els moments de l'obra aquella majestuosa i coloració que llurs passatges exigeixen.

Sota tan entesa direcció, ultra la gran orquestra de la no menys Gran Opera, han interpretat aquest "Faust" excepcional Mme. Ivonne Gall que és avui dia una de les "Marguerides" més perfectes i que en l'aria de les joies

provocà una ovació imponent; Mlle. Mariza Ferrer que feu un perfetíssim "Siebel"; M. Georges Thill que digué la seva part brillantíssimament especialment en "Salve dimora" i que es sostingué durant tota l'obra en un to d'ample lirisme que culminà en el gran final. M. André Pernet, feu un "Mefistòfele" de gran categoria i de la més alta autoritat dramàtica i en conjunt arrencà el quadre que fou vertaderament excel·lent.

Hi hagué encara una apoteòsica coronació del bust del mestre. A la dreta del bust de Gounod, Germaine Lubin, habillada amb túnica blanca ofrenava al mestre la Palma de l'immortalitat mentres Mme. Campredon habillada amb trajo blau de cel oferia la corona de llorers al gloriós autor de "Faust". Els chors, genoll en terra, reis, ducs i personatges de totes les seves obres teatrals rendien homenatge al gran compositor al qual honorava el mateix president en nom i representació de tota la França. Aquest acte apoteòsic, resultà, com sempre, poc seriós i dissonant. El públic el rebé amb la natural fredor de la cosa que ja desdii d'una època tan avençada. Mentres sortia la immensa generació d'aquest magne festival, els "ultres" i els "istes" feien brometa i marcaven maliciosament per sota el nas una mitja rialla. ;No pensaven que al pas que van difícilment veuran representar les seves obres dues mil vegades!

CAMIL OLIVERAS

LA OPERA

Gran Teatre del Liceu

Darrerament s'ha posat l'òpera "Tosca", de Puccini. Aquesta obra que ha estat imposada per qui pot i es creu amb el dret de fer-ho, ha servit per a suzstituir "Marouff", de Rabaud, que no deu plaurer del tot als que avui manen perquè no hi ha cap afusellament ni tampoc cap "romança" ploranera. No sabem si la perspectiva d'haver de veurer passar per les armes a un subjecte, semblà mals vents per les altures; el cas es que hi hagué durant el vespre un cert mal-humor, no pas del tot justificat encara, que la "Tosca", a no ésser a les altres esfères ja no entusiasma, ni agrada ni interessa

Una de les aventatges de la "pucciniada", era l'ésser-ne l'intrèpret una artista de tan alt prestigi i preeminents mèrits com Clara Jacobo, a la qual acompanyaven el tenor Josep Luccioni, tan celebrat a la Gran Opera de París, i el bariton senyor Inghillieri. Aquest, feu n "Scarpia" forsa apagat, desproveit del degut relleu, degut, segurament a no trobar-se en el ple ús de la seva veu. Del tenor Luccioni, potser ens n'haviem format un altre concepte. A voltes al venir de l'Opera de París no és pas una garantia per guanyar l'èxit, si he tampoc podem malvaratar un artista pel fet de que en una obra les seves facultats no encertin. Creiem que Josep Luccioni tindrà l'avinentesa de justificar aquella fama que li ha dat cartell i que qui sab per quines circumstàncies no pogué pal·lesar en la seva primera presentació al nostre Liceu. Clara Jacobo, ja té consolidat un prestigi que la fa creditora de tots els respectes. Possiblement la "Tosca" no és obra que gaire li interessi per la qual cosa, no s'hi lliura amb aquella absoluta fermesa que tants aplaudiments li ha fet merèixer. En resum, aquesta "Tosca" no ha re-

sultat cap perfecció, tampoc, però, ha estat un fracàs ni molt menys. El mestre Padovani la dirigí i com sempre es feu mereixedor de sortir amb els artistes al prosceni.

Apart aquesta "Tosca" han continuat als cartells "Aida", de Verdi, i "El Matrimoni Secret", de Cimarosa.

Darrerament s'han posat encara "Aida" de Verdi, "La Walkyria" de Wagner i "El Estudiante de Salamanca" del mestre Joan Gaig.

En "Aida", fent excepció de la senyora Jacobo, el quadre d'artistes era ben diferent del que donà la primera representació. Oïrem en "Radamés", al tenor Luccioni, que estigué bon xic millor qu'en "Tosca" i que indubtablement posseeix bones facultats que quan sàpiga emprar-les degudament, car és encara ben jove, i no sigui tan desigual, li proporcionaran cartell i bona fama. Tot és qu'es vulgui defençar sense abandonar-se. El senyor Cortinas feu un bon "Amonasro" i la senyoreta Salagaray, en "Amneris", pallasa envejables facultats que, tenint un xic de cura en estudiar la escena, el gest en particular, li permetran segurament un primer lloc entre les contralts més destacades. Ultra Josep Luccioni, també la senyora Clara Jacobo féu amb aquesta obra el seu comiat. Indubtablement el seu pas pel nostre Liceu serà recordat amb gran avantatge, doncs que especialment en "Aida", ha assolit una el·levada alcària, fent-se aplaudir en els principals fragments amb vertader entusiasme. L'eminent artista fou acomiadada amb ovacions ben perllongades que l'obligaren a presentar-se al prosceni nombroses vegades.

Un esdeveniment excepcional, constituí el primer Festival Wagner, amb la representació de "La Walkyria", a càrrec d'un quadre d'eminents artistes alemanys. De molt de temps no s'havia oït a Barcelona aquesta segona jornada de l'"Anell del Nibelung" amb un repartiment tan magistral. Ella de Nemethy, fou una "Brunhilda" soperba. No és la primera vegada que la tenim d'elogiar; avui, però, l'hem trobat superior a quant d'ella, esperavem. El mateix podem dir de Carlota Dahmen, exquisida sempre, en "Sieglinde", però, insuperable i amb aquestes dues grans cantatrius Magda Strak, que tampoc és la primera vegada que ens ha convencut, doncs are fa un any ens oferí una admirable "Brangana" en aquell memorable "Tristany", féu una "Erda" ben remarcable com poques vegades s'ha registrat.

"Sigmund", encarnat per Eyvind Laholm, fou una meravellosa troballa que esperem què pel successiu, el senyor Mestres sabrà aprofitar. Quin "Sigmund" faria el senyor Laholm, amb quina bravura i naturalitat! No podem destacar fragments en els quals aquest insigne tenor excel·lis. En tota l'obra, en el relat del primer acte, en el cant de la espasa, en el dúo final, també en la resta de llur actuació en el segon acte el nivell el·levadíssim del gran artista no decaigué un moment, essent, pot-ser podríem dir-ho sens tremença, el millor "Sigmund" que ha trepitjat les taules del nostre Gran Teatre desde que Wagner hi ha entrat.

Compartiren amb el gran artista l'èxit inoblidable de la jornada, els senyors Hans Nissen, en "Hounding", i Ludwig Weber, en "Wotan", aquest darrer amb una interpretació de l'encantament del foc i "Adeu de Wotan", que produí una impressió monumental.

No hem reservat cap lloc d'honor, perquè d'aquesta "Walkyria" gairebé si ningú s'excedí l'un de l'altre; tan alt nivell assoliren tots els que la varen interpretar. Hem deixat el darrer lloc al gran mestre Karl Elmendorff perquè és costum reservar els darrers mots al director que aconduïx i que en moltes ocasions és l'ànima de l'obra representada. En el cas present cal esmentar que el mestre Elmendorff s'ha superat a sí mateix, aconduint l'orquestra d'una fàlsid imponent, absorbint l'admiració de l'oient al grau suprem de lo inaccessible. El professorat de l'orquestra del nostre primer teatre féu honor a la batuta d'aquest insigne mestre interpretant la monumental partitura wagneriana amb una fusió i una justesa aconseguida rares vegades. La gran cavalcada de les walkyries al tercer acte, assolí

també la màxima perfecció i grandiositat, éssent mereixedores del sincer elogi les senyoretas Bàrcena, Roca, Strak, Salagarray, Bau, Durand, Lucci i Viladoms. La direcció escènica, a càrrec del senyor Georges Pauly, perfecta, i la decoració estrenada al darrer acte, deguda al senyor Alarma, magnífica i ben encertada.

Ara el cas que anem a tractar, ja és força més peliagut. Per a nosaltres, tot el que sigui ambientar i alentar un autor nostre, i jove encara, és un deure que si el negligíssim, no ens el perdonariem mai. D'ací, però, a acceptar i a la fer l'elogi sistemàtic a aquelles coses que evidencien un desconeixement absolut, una inferioritat i una manca de preparació no atenuables, malgrat ens dolgui, no podem coordinar l'efecte deplorable amb la bona voluntat de fer prevaldre allò que ha nascut a casa. Hom vegé a les llotges del Liceu gairebé tots els components de la Companyia alemanya que actúa en les obres wagnerianes. Quin concepte s'en enduran al seu país, aquests eminents artistes, de la música catalana? Aquest detall, fou, si més no, una de les coses més lamentables de l'estrena d'"El Estudiante de Salamanca". No voldríem agreujar més, amb el nostre modest criteri, ben pal·lesat a tots els indrets de la Sala, la sort que li ha tocat a la única estrena de la temporada. Ni el que diem es blasme ni condemniació per a autors ni empresa, poc experimentats els uns, i desgraciadament equivocada l'altre, ni ens mou a parlar clarament altre motiu que la responsabilitat que podria tocar-nos si alentéssim allò que exigeix a tots plegats una esmena immediata. "El Estudiante de Salamanca", posada a la categoria de la sarsuela barata, sense pretensions i un xic adobada, pot-ser faria via encara. El mestre Gaig, no ha pal·lesat conèixer la instrumentació. L'excés en emprar els trombons, sense sostenir-los damunt un fons, sense que hi hagi de coixí ni una malla. La corda, destriada, oblidada en els moments en què la seva intervenció i desenvolupament tindria eficàcia i un tot incoherent que fins en les parts vocals resulta a voltes ignoscent i a voltes arbitrari, fan que l'obra que oscila entre "El Barber de Sevilla" i "Don Juan Tenorio" passant pels "Contes de les mil i una nits" i per Verdi i per Wagner, pobret!, prengui caires alarmants, només dispensables als pocs anys i bona voluntat dels que amb una il·lusió i un bon desig ben respectables, han escalat el Liceu, reservat, al menys de dret, a altres coses d'una categoria bon xic més elevada.

L'obra fou interpretada pel tenor Hipòlit Làzaro, que feu les delícies del auditori amb els seus truculents "pinyols"; el senyor Cortinas, que digué la seva part amb un deix força indiferent, i la senyora Bau Bonaplata, la qual estigué excel·lent com actriu i com a cantant. Els chors, força insegurs, especialment el d'estudiants del primer acte, i el cos de ball, com sempre, amb aquell "chic" i gràcia que sempre fa honor a la seva mestressa senyora Paula Pamies.

Força bé el decorat nou de Castells. Bé la direcció escènica del senyor Moragues i tan bé com fou possible la direcció del conjunt a càrrec del mestre Padovani.

C. O.

IMPREMTA CLASSICA

Roig, 4 - Telèfon 15153

BARCELONA

ELS CONCERTS SIMFONICS

Palau de la Música Catalana

El Concert Simfònic de la Casa Ford

FRANCESC COSTA
VIOLINISTA

El Concert setmanal que organitza la Casa Ford en combinació amb Radio Barcelona, es celebrà al Palau de la Música Catalana i en foren executants l'Orquestra Simfònica que dirigeix el mestre J. Lamote de Grignon i el violinista Francesc Costa al qual acompanyà al piano el concertista Blai Net.

L'Orquestra Simfònica, interpretà la "Simfonia en si menor" (inacabada), de Schubert; l'obertura d'"Egmont" i la "Cinquena Simfonia" en do menor, de Beethoven. No era per a desapropiar aquest programa, no per molt sentit, menys interessantíssim, molt més que més de quatre coses que millor si no es toquessin mai.

Excel·lentment interpretat l'allegro i sublim com sempre l'"andante con moto", el mestre Lamote de Grignon subratllà tots aquells moments de gros relleu que conté la magnífica pàgina schuberiana. D'"Egmont" no cal dir que produí el gran efecte de sempre i que Beethoven refermà amb aquella "Cinquena" que és un do especial del mestre Lamote de Grignon i que admirem més cada

vegada que ens la posa al programa. L'orquestra seguí punt per randa la batuta del mestre que dibuixà i cisellà aquell bé de Déu de bellesa beethoviana que mentre el món sigui món no caurà mai passi el que passi. El mestre Lamote de Grignon fou entusiàsticament aplaudit tan a la primera part com en finir el programa.

El nostre eminent violinista Francesc Costa, col·laborà al concert interpretant un enfilall de petites peces que diu amb una facilitat extraordinària. Es un gènere que li escau i en el qual fa filigranes que provoquen l'aplaudiment general.

Executà obres d'Eccles, Tartini, Schubert, Couperin, Milhand, Nin i Brahms, essent precis repetir el ballet de "Rosamuda" i el "Moment Musical", de Schubert i obtenint sengles ovacions en la resta del programa.

El pianista Blai Net secundà a Francesc Costa amb la seva mestria de sempre en el difícil art d'acompanyar.

El públic molt satisfet del concert i dels artistes que en el mateix prengueren part, no es cansà d'aplaudir totes les obres i llurs eminents executants.

LA MÚSICA "DA CAMERA"

Associació de Cultura Musical

Palau de la Música Catalana

No sempre els virtuosos son condemnables. El cas insòlit d'Andreu Segovia, ens fa reconciliar amb els "divos" instrumentals, que de quan en quan, ens proporcionen moments de superació en els quals hom arriba a l'admiració gairebé tocant a la idolatria, sense trebes! Tal és el gros efecte que ens proporciona cada vegada que ens cap l'avinentesa d'oïr a Segovia. El màgic de la guitarra; el quintaessenciador del complicat cordatge d'aquell antic instrument qu'ha estat tan profanat en "juergas", en tabernes, en cabarets i "tablados" després de passar per monastirs i palaus d'antigues ordres eclesiàstiques fins als històrics personatges de la noblesa més rànica. La guitarra a mans d'un Segovia, s'ennobleix cent per cent i arriba a sublimar allò que en tantes ocasions ha merescut el nostre blasme. El "tocaor" a depassat a ésser un "gentleman" de la més acurada distinció, de la més perfectíssima tècnica, de la més depurada sensibilitat, d'una musicalitat no comparable. Tal és Segovia!

A no ésser per Castelnuovo-Tedesco, que amb la seva "Sonata", per cert ben poc "boccheriniana", torba la magnífica serenada, amb quina pulcritud i amb quina bellesa Segovia ens féu oïr Scarlatti, Giuliani i Bach i Haydn. Encara en acabar sorgí Ponce, Granados, Albèniz, del qual passarem per "Sevilla" després d'aquella meravellosa "Granada". Altres obres afegí Segovia al bell i fluid programa i encara hi seriem aplaudint i escoltant-lo si a la condescendència del concertista no s'hagués imposat el rellotge i la lògica. L'Associació de Cultura Musical tingué amb aquesta audició un dels majors encerts de la present temporada.

C. O.

Lyceum Club

Prosseguint les seves interessants sessions musicals, Lyceum Club, presentà en un bell capvespre, la notable cantatriu russa Galí Markoff a la qual acompanyà la pianista Maria Carbonell. El programa d'aquest recitat, consagrat exclusivament als compositors russos, es dividí en dues parts, en la primera de les quals oïrem "Elegia", de Glinka; "La nit", de Rubinstein; "Cançó popular", de Dargomigsky; "Sonet", de Rimsky-Korsakoff i l'aria de l'òpera "La Dame de Piqué", de Tchaikowsky. Totes aquestes obres, que pertanyen a una època en la qual encara no s'havia manifestat l'enorme poiança de la nova escola musical russa, foren dites per la senyora Markoff amb molt bon encert i acompanyades molt certerament per la senyoreta Carbonell.

La segona part del programa era integrat per una "Cançó militar", de Glazounov; "El bruixot", de Vassilenko; "L'esclau", de Alchersky; "Oh, quina felicitat", de Rachmaninoff i diverses cançons populars, en les quals la cantatriu es feu creditora dels més sincers aplaudiments de la distingida concurrència dels que en participà ben justament la pianista Maria Carbonell, la part d'acompanyant de les quals exigeix una concertista de mèrit i seriosos coneixements, cosa la qual palesà abastament la senyoreta Carbonell, que col·laborà amb forsa encert a l'èxit assolit per Galí Markoff, amb la qual compartí els justos i perllongats aplaudiments.

1).

"CONCERTS DANIEL"

Palau de la Música Catalana

Tantmateix sembla que hi hauria d'haver entre les empreses organitzadores de concerts i el públic oient que les fa viurer i les nodreix, una mutua consideració i respecte, també una clara delimitació de deures i drets que en cap moment poguessin arribar a depassar els límits del respecte que uns i altres es mereixen, sigui quina sigui l'alçaria d'aquells que es creguin amb uns majors drets. Això es el que ens suggereix el fet de que no hi ha cap empresa, que un cop cobrat l'import crescut d'un lloc o d'un seient, pugui impedir, premeditadament, que el seu adquiridor passi a ocupar-lo en ús de un perfectíssim dret, mai intentant obligar-lo a una llarga estada a un replà d'una escala, per cert ben poc confortable, per a donar gust a uns quants "intelligents de la darera volada" que avui s'ensenyoreixen i es creuen amos de les nostres ja bé prou desacreditadas sales de concerts.

Creiem que una "Sonata", una "Simfonia" o bé una "Suite" o també un "Concert" el qual el seu autor ha tingut cura de distribuir-lo en diversos temps, que en la majoria dels cassos, no tenen una estreta relació de continuïtat, permet, com sempre s'ha vingut fent, que el públic passi al seu lloc d'un temps a l'altre temps. Aixís ho devien creurer els seus propis autors quan eren ells els que els executaven i nosaltres seguim creient que ni en ciència ni en lògica no els guanyem. Admetem fins i tot aquesta nova "moda" que are volen imposar-nos, hi ha però per cada cosa el seu remei, i aquest consisteix en invertir les parts que divideixen el programa donant les peces curtes en començar-lo i les sonates, i demés obres de gran llargada en acabar el concert.

No cal que ningú es molesti pel que diem. Una majoria absoluta i conscient ens acompanya en ço que exposem i que cal estudiar-ho si no es vol que el que fou un inici de protesta, prengui caràcters d'escàndol si la cosa es repeteix. No es pot comparar el que fan a l'estranger i el que deixen de fer; hi ha una grossa diferència en l'organització de la nostra vida ciutadana i a cada lloc les coses es fan com més bé convenen. Per sort o per desgracia, no tots som rentistes i burgesos, els músics encara menys; els nostres quefers quotidians s'acaben a les nou del vespre i a quarts de deu, i cal salvar llargues distancies on els mitjans de locomoció no son cap meravella ni molt menys. Es cert que fins i tot es pot deixar de sopar alguna vegada, això, però, no sempre. Els concerts es succeeixen dia per dia, hi ha encara les representacions del Liceu. Compte doncs a que el públic s'avorreixi i es cansi de que sel tracti com un remat de bens. Una horeta d'escala es una massa llarga espera, és un abús i una desconsideració que deixem per el successiu al bon criteri dels organitzadors dels Concerts Daniel... i dels altres concerts!

Hauriem hagut de parlar de Rubinstein; no varem ésser-hi per haver-nos retirat degut al que més amunt exposem. Les nostres referències, però, confirmen el criteri que d'ell en tenim fet perquè ja el coneixem. Es el pianista de sempre, amb les seves enorms possibilitats tècniques, amb les seves aberracions formidables i amb la seva extraordinària franquesa. —Soc Rubinstein i no puc ésser altre que Rubinstein!— Es a dir vol que el vegin i el sentin tal com és, tal com ha estat sempre, amb uns quants anys més de consciència i res més.

Després d'una "Sonata" en fa menor núm. 5 (kilomètrica) de Brahms, executà quatre "Scherzos" de Chopin; "Preludi", "Màsqueres" i "Reflexes dins l'aigua", de Debussy, una barbaritat d'"Allegro barbaro", de Bela Bartok i dues danses del "Tricorni", de Manel de Falla. Sabem hi hagué forts aplaudiments i que calgué fer algun obsequi als que aplaudien, cosa que a la fi es permeté perquè ja no molestaven l'atenció dels intel·ligents.

Sala del Rectorat de la Univesitat de Barcelona

Associació de Música Antiga

CARME GOMBAU
CANTATRIU

Després d'haver sofert un obligat ajornament, l'Associació de Música Antiga oferí l'anunciat Concert que anà precedit d'una interessant conferència. Josep Subirà, ja sabem que sempre té coses interessants per a contar i per escriure. En tocant a la "Tonadilla escènica" ningú com ell ens podia il·lustrar amb major nombre de detalls i interessantíssimes dades que ens portaren gairebé als bons temps d'aquelles cèlebres tonadilleres que ara ni amb mistos en trobariem cap per aquets móns de Déu. Menys mal que a manca de bones tonadilleres que are en diuen "coupletistes" encara que una cullera i una forquilla tot i que fan un semblant servei no son del tot el mateix, menysmal, tornem a dir que tenim bones cantatrius i excel·lents liederistes que les supleixen amb tot encert com a continuació ho demostrarem. Végis sinó ab quin programa es feren aplaudir ben abundosament Carme Gombau, que cada dia ho fa més bé i Conxa Mc. Crory que fou la seva col·laboradora excel·lent; "Canción de la gitana habilidosa" (de "La gitanilla en el Coliseo"), de Jcsé Castel, any 1776; "Seguidillas del oficial cortejante" (de "Vagabundos y ciegos fingidos"),

de Ventura Galan, any 1770. "Canción de las madamitas gorgoriteadoras". De ("El Recitado"), de Antonio Rosales, any 1775 i "Minuetto en alabanza de la música seria", de ("La Consulta"), de Fernando Ferandiere, any 1778. A la segona part oïrem "El Juicio del aco" (Tonadilla a solo), de Pablo Esteve, any 1779; "Una mesonera y un arriero" (Tonadilla a duo), de Lluís Mison, any 1757 (?) i "El majo y la tialiana fingida" (Tonadilla a duo), de Blas de Laserna, any 1778. Totes aquestes antigues obres que tenen una gràcia i una bellesa verament admirables foren interpretades amb forsa estil i bon gust fent-se aplaudir insistentment amdues intel·ligents intèrprets i també el senyor Subirà en acabar el seu substanciós parlament.

Fou, en resum un èxit més per aquesta Associació de Música Antiga a la qual cal rememorar pel seu encert en aquesta nova audició dedicada a la Tonadilla escènica.

SALA MARSHALL

A la Sala Marshall es presentà dimecres el pianista americà Miquel de Zadora. No cal dir que amb tal motiu la elegant sala de l'Acadèmia Marshall es vegé plena de gom a gom i d'una concurrència ben distingida i selecta.

Miquel de Zadora, executà d'acord amb el seu criteri un programa compost de "L'Arbre de Noel", de Liszt; "Sarabanda i Partita", de Bach; "Tocatta en re major", de Bach-Busoni; "Preludi", "Sarabanda" i "Tocatta", de Debussy; "Dos nocturns", de Chopin i "La Campanella", de Liszt. El públic es mostrà ben satisfet de la tasca realitzada pel concertista i aquest correspongué als molts aplaudiments, executant, fora de programa "Larghetto", de Henselt; "Vals en re bemoll", de Chopin i encara per acabar, "Rapsodia número 10", de Liszt. La nombrosa concurrència que assistí a la Sala Marshall, pal·lessà insistentment qu'el concertista l'havia satisfet abastament, aplaudint-lo llargament en cada obra i molt especialment en acabar el concert.

r

H. C.

LES AUDICIONS CHORALS

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

INSTITUT CATALÀ DE RÍTMICA I PLÀSTICA

EL MESTRE
JOAN LLONGUERES

Als vint-i-tres anys de la seva fundació, aquest excel·lent Institut, ha donat profitosos fruits dels quals l'eminent mestre Joan Llongueres pot ben felicitar-sen. El seu treball i els seus mètodes basats en l'escola ben definida i orientada de Jaques Dalcroze, han permès que aquest Institut fós un reducte d'educació i d'esbarjament de nombrosos infants que mercès a ell a l'ensemps que aprenen l'educació del gest i es fan una cultura en el sentit extern del seu ser, eduquen el gust i la oïda i entren en els coneixements musicals que més tard tal volta es manifestaran en les seves intel·ligències avui encara verges.

Així, amb trajes i accessoris de Bartomeu Llongueres, els infants interpretaren "Ronda de les estacions florides" i "Les carotes" (primera audició), de Jaques Dalcroze; "Les petites llevors" i "El vent" (primera audició), de Carles Boller; "Les granotes i la cigonya", de Otto Blansdorff i "A la vora del camí", "Cara bonica", "El joc de les pedretes" (estrena), "La rotlli, rotlli, rotllana", "El joc dels rams", "El dormilega",

"El mocador", "Som grans", "Ronda del cavallet blanc i el cavallet negre" i "La Festa dels Reis", totes elles del mestre Joan Llongueres.

La nombrosa concurrència que cada any assisteix a aquesta agradosa i simpàtica festa aplaudeix llargament als jolius infants que cantaren amb impecable afinació i estigueren atents i segurs en el gest i amb ells al seu ilustre mestre Joan Llongueres el qual fou ovacionat en acabar i felicitat per bona part de la concurrència.

C. O.

Programa dels Concerts de la Setmana

TEATRE ROMEA

Diumenge, 20 gener 1935, a les onze del matí

Unic Recital

Emili Vendrell
tenor

Alexandre Vilalta
pianista

PROGRAMA

La bella Molinera Schubert
Obres diverses de Blancafort
Zamacois, Toldrà, etc.

BONAVISTA

CASA MEDICA DE REPOS
Sant Just Desvern

Diumenge 20 de gener de 1935
a les cinc i mitja de la tarda

Concert

Jeanette Bergamann
cantatriu

Sofia Puche
piano

PROGRAMA

I
Stach (Cançó de guerra) Noskowsky
Vals de l'Òpera "Casanova" Rózycky
Els teus ulls negres Falia
Serenada núm. 2 Malats
Amor de Primavera Niewiadomski

II
La Boème Puccini
Mefistófele Boito
Aida Verdi
Gioconda Ponchielli

III
Somni de Primavera Schubert
Caro mio ben Giordani
Rinaldo Haendel
La flauta màgica Mozart
Les Noces de Figaro Mozart

Nota. — Autobús: Plaça Catalunya
Sortida cada 20 minuts
Autobús directe des de Plaça Espanya
Sortida cada 30 minuts

CASAL DEL METGE

Diumenge 20 de gener de 1935
a les 10 del vespre

Concert a benefici de les Colònies Escolars
de l'Oficina Particular de Beneficència

Giocasta K. Corma
pianista

Joan Josep Lluirigarro
rapsoda

PALAU DE LA MUSICA CATALANA
Associació de Música "da Camera"

Dimecres, 23 de gener de 1935
a les 10 del vespre

presentació del gran violinista polac

Román Totenberg
pianista acompanyant
Blai Net

PALAU DE LA MUSICA CATALANA
Associació Obrera de Concerts

Diumenge, 27 de gener de 1935

Primer Centenar de les seves Audicions

Recital

Pau Casals
violoncel·lista

al piano
Blai Net

CASAL DEL METGE

Diumenge, 27 de gener de 1935
a les 10 del vespre

Audició integral de l'òpera de cambra
del mestre Antoni Marqués

Dainis i Cloe
solistes vocals
Quartet Ibèric

Nota. — En tancar aquesta edició no
ens han estat facilitats encara els progra-
mes que no es detallin.

Representacions d'Òpera de la Setmana

GRAN TEATRE DEL LICEU

Gran Companyia d'Òpera
Empresa i Direcció Artística
Joan Mestres Calvet

Diumenge, 20 de gener de 1935
a les 9 de la nit

EL ESTUDIANTE DE SALAMANCA
de Joan Gaig

per Bau Bonaplata, Lázaro, Cortinas
Direcció: Alfred Padovani

Dimarts, 22 de gener de 1935

LOHENGRIN

per Batty, Strak, Laholm, Nissen, Weber
i Harlau

Direcció: Karl Elmendorff

Dijous, 24 de gener de 1935
a les 9 de la nit

Primera Representació de

ELS MESTRES CANTAIRES
DE NUREMBERG

de Richard Wagner

per Batty, Strak, Laholm, Nissen, Harlau
Tapolete, Bitterauf i Sanfkottes

Direcció: Karl Elmendorff

Dissabte, 26 de gener de 1935

EL ESTUDIANTE DE SALAMANCA
de Joan Gaig

per Bau Bonaplata, Lázaro i Cortinas
Direcció: Alfred Padovani

Diumenge, 27 de gener de 1935
a les 5 de la tarda

LOHENGRIN

de Wagner

per Batty, Strak, Laholm, Nissen, Weber
i Harlau

Direcció: Karl Elmendorff

Calendari Musical de la Setmana Del 20 al 27 de Gener de 1935

<i>Diumenge</i>	TEATRE ROMEA EMILI VENDRELL <i>Tenor</i> Alexandre Vilalta <i>Pianista</i> <i>a las 11 del matí</i>	<i>Dijous</i>	Gran Teatre del Liceu ELS MESTRES CANTAIRE DE NÜRNBERG <i>de Wagner</i> <i>Batty - Strak - Laholm - Nissen</i> <i>Napoli - Bitterauf - Harlau</i> <i>Laufkates</i> <i>Direcció: Karl Elmendorf</i> <i>a les 9 de la nit</i>
<i>Diumenge</i>	Bonavista CASA MEDICA DE REPOS <i>Sant Just Desvern</i> JEANETTE BERGMANN <i>Cantatriu</i> SO FIA PUCHE <i>Pianista</i> <i>a las 5 y mitja tarda</i>	<i>Dissabte</i>	Gran Teatre del Liceu El Estudiante de Salamanca <i>de Joan Gaig</i> <i>Bau Bonaplata - Lázaro i</i> <i>Cortinas</i> <i>Direcció: ALFRED PADOVANI</i> <i>a les 9 de la nit</i>
<i>Diumenge</i>	Gran Teatre del Liceu El Estudiante de Salamanca <i>de Joan Gaig</i> <i>Lazaro-Cortina-Bau Bonaplata</i> <i>Direcció: Alfred Padovani</i> <i>a les 5 de la tarda</i>	<i>Diumenge</i>	Palau de la Música Catalana <i>Associació Obrera de Concerts</i> <i>Audició 100</i> RECITAL PAU CASALS <i>al piano</i> BLA I NET <i>a les 11 del matí</i>
<i>Diumenge</i>	CASAL DEL METGE <i>A benefici de les colònies Esco-</i> <i>lars de l'Oficina Particular de</i> <i>Beneficència</i> GIOCASTA K. CORMA <i>Pianista</i> <i>Joan Josep Farrigarró</i> <i>Rapsoda</i> <i>a les 10 del vespre</i>	<i>Diumenge</i>	Gran Teatre del Liceu LOHENGRIN <i>de Wagner</i> <i>Batty - Strak - Laholm - Nissen</i> <i>Weber - Harlau</i> <i>Direcció: KARL ELMENDORFF</i> <i>a les 5 de la tarda</i>
<i>Dimarts</i>	Gran Teatre del Liceu LOHENGRIN <i>de Wagner</i> <i>Batty - Strak - Laholm</i> <i>Nissen - Weber - Harlau</i> <i>Direcció: Karl Elmendorf</i> <i>a les 9 de la nit</i>	<i>Diumenge</i>	CASAL DEL METGE <i>Audicions Intimes de Associació</i> <i>de Música "Da Camero"</i> <i>l'opera de cambra</i> DAFNIS Y CLOE <i>del mestre Antoni Marqués</i> <i>Solistes vocals - Quartet Ibéric</i> <i>a les 10 del vespre</i>
<i>Dimecres</i>	Palau de la Música Catalana <i>Associació de Música</i> <i>"Da Camero"</i> ROMÁN TOTENBERG <i>Violinista</i> BLA I NET <i>Piano</i> <i>a les 10 del vespre</i>		

Localitats als respectius locals per als Concerts públics.
Per a les Associacions inscripcions de soci als estatges de
les mateixes.

ACTE SEGON DE LOHENGRIN

ACTE TERCER DE LOHENGRIN

BIBLIOGRAFIA

ROSA LLORET: DESENVOLUPAMENT HISTORIC DE LA GUITARRA CLASSICA. BADALONA 1934.

Un quadern interessantíssim per a tots els que segueixen la història de la música i molt especialment pels que es senten atrets per l'art meravellós de la guitarra, constitueix indubtablement el "Desenvolupament històric de la Guitarra Clàssica" publicat per la distingida concertista d'aquest instrument Rosa Lloret, volum en el qual exposa ben documentadament tota la trajectòria realitzada des de els seus inicis gairebé en èpoques prehistòriques. La guitarra, que no és com molts suposen, un instrument espanyol o flamenc destinat a les "juergas de tablado", de la qual s'en troben dades ben interessants als principals museus i biblioteques d'Alemanya, Itàlia, Anglaterra, Holanda i França, és l'instrument que des de els personatges mitològics ha passat generacions i ha entrat a convents i palaus, ha estat manosejat si es vol, però ha tingut en totes les èpoques els seus bons intèrprets. Es cert que, com totes les coses, ha tingut la guitarra les seves èpoques de decadència, també les de Renaixement que avui culmina amb un estol de grans guitarristes que han tret l'instrument històric de les mans barroeres dels "tocaors de taverna" per a el·levar-la a la categoria que li pertoca a les primeres sales de concerts.

Curt Sachs, Eitner, Miss Kateleen Schlesinger, Buck, Morphy, Gaspari i Fetis, entre altres han publicat serioses investigacions que a aquest instrument es refereixen. Junt amb aquest noms il·lustres, Rosa Lloret en cita d'altres que pal·lesen els erudits coneixements que en té de la mateixa. Conté l'esmentat quadern, les biografies ben amplies i detallades de Vicenç Espinal, Joan Carles Amat, Francesc Corbetta, Gaspar Sanz, Robert de Visèu, Ferràn Sor, Dionis Aguado, Mauro Giuliani, fins al nostre Francesc Tàrrrega, sense deixar d'esmentar tots aquells destacats conreadors de la guitarra que desde els temps pretèrits fins al temps que som ara han donat dies de glòria i d'esplendor an aquest instrument tan musical i tan sensible a totes les filigranes.

Aquest bell fascicle, tan acuradament escrit per la eminent guitarrista Rosa Lloret, ha estat publicat en una senzilla i el·legant edició impresa als tallers de M. Comajuncosa de Badalona i es un interessantíssim document històric que té un lloc assenyalat amb preferència a totes les millors biblioteques.

C. O.

PUBLICACIONS REBUDES

Revista Musical Catalana. Butlletí mensual de l'orfeó Català. Barcelona. — El número 372 de la primera revista professional de Catalunya conté, com sempre un sumari interessantíssim. Cal destacar del mateix "Músics espanyols del segle XVII: Diego de Pontac, (acabament), per Josep Subirà. — Els fenòmens peculiars de la nostra mètrica i el cant popular religiós, per Camil Gels, prev. — Revista de Revistas, per Otto Mayer. — Premis Musicals, Eusebi Patxot i Llagostera: VII Concurs. Any 1930. Cartell (cinquena i darrera convocatòria). — Orfeó Català: Visita del mestre Fritz Busch. Concert organitzat per Radio Associació de Catalunya. Concert al Palau de la Música Catalana (9 desembre). Ademés, conté les seves acostumades seccions de Moviment musical: Madrid, Perú, Suïssa, Barcelona. — Vida musical dels Orfeons de Catalunya. — Bibliografia, G. S. Ll. — Noticiari i Obituari: H. Marteau. O. Zich i J. Balsa.

NECROLOGIA

TOTÓ AMICI

Un dels més eminents guitarristes italians acaba de traspasar a Roma: Totó Amici. L'eminent artista gaudia a tot Itàlia d'una gran popularitat. Als tretze anys fou presentat pel mestre Bertucci en varis concerts al Trocadero de París, en la qual capital residí per espai de varis anys. Més tard passà a Rússia amb el tenor Francesco Marconi obtenint allí una gran celebritat que li obrí les portes del Palau Imperial on el Tsar li confià l'organització dels grans concerts i espectacles de l'Estat. En començar la guerra europea, Totó Amici retornà a Itàlia, establint-se novament a Roma, essent cridat més tard per la família reial italiana per tal de confiar-li la educació musical de la princesa Iolanda. Fou aquest artista molt estimat i comptava entre les seves amistats més entranyables als grans artistes Mattia Battistini, Titta Ruffo, Feodor Chaliapine, De Lucca i molts altres de mundial celebritat. Què hagi entrat a la glòria eterna el malaguanyat artista.

CORRESPONDENCIA

PENINSULA

Madrid. — Rubinstein ha donat dos concerts, en els quals no ha revelat pas una esmena gaire destacada en les seves ja històriques maneres d'interpretar. Si bé en la "Sonata", de Brahms, fou ell qui aixamplà els valors de l'obra, amb les seves poderoses possibilitats, en Chopín i en Debussy, féu tot el que pot arribar a fer un pianista, tot el contrari, però, del que l'artista hauria hagut de fer. Això mateix succeí amb la "Dança del foc", de Falla. Ni el mateix il·lustre compositor de Granada hauria reconegut la seva paternitat, a no ésser que la seva condescendència es deixés fascinar pels enormes recursos tècnics del gran executant.

Rubinstein ens deixà oír un "Allegro bàrbaro", de Bela-Bartok, que encara és tan bàrbar com anys endarrera que el seu autor va tocar-lo, ultra les danses carnavalesques de "Petrouchka", de Strawinsky, i "Triana", d'Albéniz, que oferí fora de programa per correspondre a la pruija d'aplausos amb que el públic oídor va obsequiar-lo.

A l'Institut Francés, donà també un concert comentat l'il·lustre crític i escriptor Charles Olmont, que ha vingut a Espanya fent ací una breu estada. "Chopín i les dones", fou el tema que anà desenvolupant M. Olmont, glosant la preferència femenina per a la música del company inseparable de George Sand i executant al piano nombroses obres de les que preferentment són del gust de les dames. M. Olmont, no oblidà de destacar l'enorme influència de la dona en l'obra genial de Chopín, fent un estudi molt detallat de la vida artística i amorosa del gran romàntic. M. Charles Olmont fou escoltat amb molt d'interès i extraordinàriament aplaudit en acabar l'audició esmentada.

ESTRANGER

Roma. — Ha estat inaugurat el Teatre de l'Òpera Reial, amb "Orfeu", de Claudi Monteverde. El mestre Benvenuti ha reinstrumentat amb força encert aquesta obra mestra de l'òpera clàssica italiana, la qual, sota la direcció del mestre Tullio Serafin, ha assolit un gros èxit. També s'ha posat "Mignon", d'Ambrós Thômas, la qual ha estat cantada per Gianna Pederzini i Beniamino Gigli, mentres hom prepara amb tota cura la commemoració del centenari de Bellini. Es també esperada amb un gros interès l'estrena de l'òpera "Fedra", del mestre Ildebrando Pizzetti.

— S'ha estrenat l'òpera del mestre Ildebrando Pizzetti, "Fedra", la qual era esperada amb gran expectació, essent seguida amb el més viu interès i aplaudida amb gran entusiasme. "Fedra" no és obra de les novíssimes tendències que alguns esperaven. Pizzetti la compongué fa més de vint anys, si bé fins ara no ha estat portada a la escena.

Han estat afortunats intèrprets de l'obra del mestre Pizzetti, Giuseppina Cobelli, soprano; Nino Bartelli, tenor; Armand Dado, baríton; ultra les segones parts que juguen llocs prou importants Giuseppina Sani, Elena, Benedetti i Saturno Meletti. L'orquestra ha estat magnífica sota la direcció del mestre Tullio Serafin i molt acurada en detalls la "mise en scena". Ha assistit a l'estrena una nombrosa concurrència, integrada per les més destacades personalitats de les arts i de les lletres, essent entusiàsticament aplaudits tots els artistes i amb ells el mestre Tullio Serafin i l'il·lustre compositor Ildebrand Pizzetti que ha estat obligat a presentar-se incontables vegades a l'escena.

Milà. — Amb "El Fill Pròdig", d'Amilcare Ponchielli, ha estat inaugurada la temporada d'òpera al Teatre de l'Scala. Aquesta obra que ha estat posada per tal de celebrar el centenari del compositor cremonès, ha tingut una bona interpretació, essent cantada per Gina Gigna, Ebe Stignani, Antoni Melandri, Carlo Tagliabue i Tancredi Passero. L'ha dirigida el mestre Victor De Sabata. Després d'"El Fill Pròdig", s'ha cantat "Luísa", de Charpentier, per Taverio Maifalda, Elvira Casazza, Alessandro Ziliani i Mariano Stabile. L'ha dirigida el mestre Antoni Guarnieri, assolint aquesta vegada un escàs èxit encara que no ha estat del tot mal interpretada. També s'ha posat "La Walkyria", de Richard Wagner, i "La Sonambula", per tal de celebrar el centenari de Bellini. Aquesta darrera ha obtingut una interpretació excel·lent per part dels famosos artistes Toti Dal Monte i Tito Schipa.

Gènova. — Al Teatre Carlo Felice, s'ha posat "Francesca da Rimini", de Zandonai, per a inauguració de la temporada. La interpretació ha estat magnífica, essent aplaudidíssims els artistes Gilda dalla Rizza, Rinetta Bomboli i Amletto Galli, els quals l'han cantada sota la direcció de l'eminent mestre Edoardo Vitale. "Manon", de Massenet, ha tingut per intèrprets la sopran Mme. Tassinari i al tenor Manurita, els quals li han donat una interpretació justa i encertada.

París. — La famosa cantatriu Loette Schoene, que inútilment ha provat de fer-nos conèixer l'Associació de Cultura Musical, ha debutat a París, per primera vegada en aquest gènere, al music-hall A. B. C.

Aquesta eclèctica cantatriu que ha passat per l'òpera, per l'opereta i per la revista, després de presentar-se com a liederista en diversos concerts, ha volgut també fer-se conèixer com a estel de music-hall on espera esdevenir el gros succés de l'any.

Mme. Wanda Landowska, després de la seva tournée triomfal per Escandinàvia, Suïssa i Txeco-Eslovàquia on entre altres ha donat una important conferència a Praga sobre el tema: "La influència francesa damunt l'obra de Bach", ha retornat a París instal·lant-se novament al seu domicili de Saint-Lieu.

A la Sala Gaveau s'ha presentat el cèlebre "Quartet de Budapest", el qual ha donat ací dos concerts, com també a la mateixa Sala s'ha deixat sentir el virtuós del violí Mischa Elmann. També Alfred Cortot ha donat la primera de les seves conferències, organitzades per l'"Université des Annales" sobre el tema "Schumann: L'Évocauteur". En aquesta conferència celebrada també a la mateixa Sala Gaveau, Cortot ha interpretat "Papillons", "Scenes d'Enfants" i "Carnaval". En la propera conferència, que tindrà lloc el dia 17, Cortot interpretarà les "Danses de David" i "Colloquis de Florestan", de Schumann, del qual M. Panzéra, cantarà "Amors del Poeta", acompanyat al piano pel mateix conferenciant.

La primera d'aquestes conferències, ha constituït un triomf esclatant i verament inolidable.

A l'Opera Còmica, han anat al cartell "Tosca", "Cavalleria Rusticana", "La Bohème", "Manon", "Carmen", "Werther" i "El nou senyor de la ciutat", ultra "Mon ami Pierrot", de Sacha Guitry, música de Sam Barlow, donat a la Matiné de Gala a benefici de l'Hospital Americà i de la Fundació Foch, en el qual hi han pres part els eminents artistes Solange Schwarz, C. Tcherkas, de l'Opera Còmica; Mlle. Lorcía i M. Serge Lifar, de la Gran Opera, i els mestres Szyfer, de l'Opera, i Paül Bastide i Cloez, de l'Opera Còmica, que han dirigit l'orquestra.

La "Comedia Francesa" ha donat fi a l'any amb "L'Arlesiana", de Daudet, música del mestre Georges Bizet. A l'Opera han estat posades aquests dies "Salomé", "La Vie de Polichinelle" i "Rayon de Lune". Aquesta obra, de Gabriel Fauré, ha estat interpretada per primera vegada per Mlle. Huguetti.

També la Companyia d'aquest teatre ha donat unes representacions d'"Els Pescadors de Perles", de Bizet, al Teatre del Trocadero.

També s'ha posat "Soir de Fête", "L'Etranger", "Lohengrin" i "Aida".

Els Concerts "Lamoureux" han commemorat el centenari del seu fundador i gran director d'orquestra Charles Lamoureux. Altres concerts han vingut celebrant se també, entre ells, Colonne i l'Orquestra Simfònica. D'aquestes tres entitats, cal remarcar l'audició que sota la direcció del mestre Albert Wolff, s'ha dedicat a la música lleugera francesa. En aquest concert hom ha escoltat pàgines de Offenbach, Lecocq, Claude Terrasse, Messager i Reinhard Hahn, amb el concurs dels artistes Mlle. Edmée Favart i M. Roger Bordin, especialitzats en el gènere de la opereta. Entre les obres executades en els altres concerts abans esmentats, remarcarem com a més interessants "Guipúzcoa", de la senyora Idiartborde; "Suite", de Mangue; "Cinc cants populars d'Orient", de Lluís Beydts, i el "Psalm 28", de Maurici Frank.

Els concerts Pásdeloup, han ofert a l'Opera Còmica la presentació de la gran pianista Magda Tagliaferro i del famós tenor Georges Thill. Ambdós artistes conjuntament amb l'Orquestra, que ha dirigit el mestre Ferruccio Calusio, de l'Scala de Milà, han interpretat la primera, "Concert", de G. Dandelot; "Rapsodia espanyola", de Liszt, i el segon diverses aries de les òperes de Cherubini, Wagner, Massenet, Giordano, Boito i Ponchielli. L'Orquestra ha executat obertura de "Beatriu", de Berlioz; "Simfonia inacabada", de Schubert; "Fontanes de Roma", de Respighi; "Somni d'una nit d'estiu", de Mendelssohn; "El Tricorn", de Falla; obertura de "Le Roi d'Is", de Lalo, i obertura de "Tannhauser", de Wagner.

També ha dirigit en aquests Concerts el mestre Frasy, de l'Opera. Aquest director ha dirigit d'una manera excepcional dues pàgines de Brueneau, i la nova obra de l'excel·lent compositor M. Lermyte, "La Legende des Soeurs Tren", poema de Paül Gsell, damunt un himne patriòtic anàmita, on el compositor, fugint d'un fictici exotisme, es preocupa principalment d'ésser sincer.

La instrumentació vigorosa, subratlla clarament el text vocal. Els comentaris simfònics deixen entreveure un artista perfecte, al corrent de tots els recursos orquestrals no renyits amb l'estètica i sense mai deixar-se influenciar pels capricis tan de moda ara.

També hem oït el gran Jacques Thibaud, l'artista del violí de la més meravellosa sonoritat. Thibaud, és sempre exquisit en les seves interpretacions, impecables de tècnica i de musicalitat profunda. Aquest gran violinista sorprèn per la seva gran facilitat d'execució, doncs que ell toca el violí amb la senzillesa que nosaltres respirem i amb una simplicitat verament desconcertant. Els programes que darrerament ha executat han estat, com sempre, seduidors i cada vegada que es deixa sentir és per a nosaltres com un nou i bell regal.

Hem tingut, entre altres, la visita del gran guitarrista Andreu Segovia, el qual ha tingut la virtut de tenir pendent l'auditori de les cordes de la seva guitarra durant tot un recital. Aquest prodigiós artista, ha tingut moments sublims en Bach i també en les diverses obres qu'ha interpretat d'autors espanyols. Segovia és un dels artistes més maravellosos que hom ha conegut d'aquest instrument, el qual compta ja entre els nostres músics i "amateurs" un nombre de devots que adquireix cada dia una major importància.

També ens cal remarcar l'audició donada a la Sala Gaveau, amb motiu del segon milenari del "Faust", de Gounod, a la Gran Opera.

En aquesta audició que ha estat dirigida pel mestre Eugène Bigot, s'han donat les diverses obres que l'immortal poema de Goethe, ha inspirat als mestres Gounod, Liszt, Schumann i Rabaud. La famosa "Faust-Simfonia", de Liszt, ha estat indubtablement la més admirable, destacant-se com un dels monuments més grandiosos i emocionants de la música al servei d'aquesta obra immortal.

Un altre gran artista espanyol s'ha presentat novament, obtenint en dos recitals de dansa un succés extraordinari. Angeleta Vélez és una de les dançatrius més brillants d'Espanya. El seu cos harmoniós, la seva figura expressiva i la seva fidel interpretació de les creacions de la moderna música espanyola son prou per a crear-se una personalitat de primer ordre, doncs que al caràcter típic de les seves interpretacions afegeix una veritadera i formidable ànima d'artista qu'honora el seu país com cap altre. L'èxit assolit per aquesta gran dançatriu fou verament formidable.

NOTICIARI

Persistint encara, en part, la llessió que sofrí l'il·lustre mestre i gran violoncel·lista Pau Casals en un dels dits de la mà esquerra, ha estat necessari ajornar novament el concert que en commemoració del primer centenar de les seves audicions debia celebrar l'Associació Obrera. Es de creure que lins el mes present, ja del tot guarit de l'esmentada llessió el mestre Pau Casals podrà reprendre les seves tasques essent allavors fixada definitivament en que l'esmentat recital tindrà efecte.

El ministre del Treball de l'Imperi britànic, ha prohibit a la famosa concertista de piano txecoslovaca Mlle. Daysi Guth, que compta solament la edat de catorze anys, que prengui part en concerts públics, essent precis rescindir les contractes que tenia signades a Liverpool i altres localitats angleses on devia actuar.

Els eminents artistes Mlle. Odette Ricquier, de la Gran Opera de París i exquisida interpret de "Un jardin sur l'Oronte", i M. Jean Hervé, cèlebre artista dramàtic de la Comèdia Francesa, acaben de celebrar llurs noces a l'Alcaldia de Saint-Maur-des-Fossés, essent padrins per part de la núvia, Mme. Richardson, de l'Opera, i M. Massy, i per part del nuvi el ministre de la Marina mercant, M. William Bertrand, i M. Emile Fabre, administrador general de la Comèdia Francesa.

L'alcalde de Saint-Maur-des-Fossés, en un bell parlament, destacà les dots de grans artistes dels contraents i els desitjà tota mena de prosperitats en el seu estat. A l'acte hi assistiren les primeres figures de l'art musical, entre elles, el director de la Grand Opera, M. Rouche, i el de l'Académie Goncourt, M. Chéreau.

* * *

Al Concurs Internacional de Música, de París, han estat premiades amb el Premi d'Honor, Mlles. Bonillon, Aubry, Villette, Jean, Beriard, Forer i Bessis. Han obtingut la qualificació d'excel·lents, Mlles. Talansier, Benoit, Djane, Rasquin i Léger.

* * *

Per al proper dimecres, dia 23, Associació de Música "Da Camera" anuncia la presentació del gran violinista polonès Romàn Totenberg, el qual internetrarà un escollit programa, acompanyat pel notable pianista Blai Net.

Romàn Totenberg, gaudeix en el món internacional d'una altíssima fama de gran artista i d'excel·lent executant, per la qual cosa la presentació de Totenberg a Associació de Música "Da Camera" constituirà indubtablement un dels més interessants esdeveniments del curs present.

En el mes de febrer seran presentats els famosos "Infants Cantors de Viena", els quals, ultra una sessió d'òperes de cambra representades a Audicions Intimes, donarà un concert al Palau de la Música Catalana. En el mes de març, Associació de Música "Da Camera", celebrarà el centenari de J. S. Bach, amb un gran festival, al qual, ultra destacats solistes i gran orquestra, actuarà el nostre gloriós Orfeó Català.

També en ocasió del XXV aniversari del traspàs del gran guitarrista Francesc Tàrraga, Alfred Romea donarà una sessió en honor del insigne mestre.

* * *

Audicions Intimes de Associació de Música "Da Camera", ultra la sessió d'òpera de cambra que donaran els "Infants Cantors de Viena", que tindrà lloc el mes de febrer, anuncia l'estrena en sessió especial al Casal del Metre de l'òpera de cambra del mestre Antoni Marqués, "Dafnis i Cloe", en la qual hi pendran part eminents solistes vocals i el Quartet Ibèric. Aquesta sessió tindrà lloc el diumenge, dia 27 de gener, i el dimecres, dia 30, es celebrarà el recital de lieder a càrrec de l'eminent cantatriu Concecó Badia d'Agosti, la qual interpretarà, entre altres obres i en primera audició diverses cançons del mestre Pau Casals, el qual l'acompanyarà al piano. En el mes de març, Audicions Intimes oferirà un recital de clavicembol i altres antics instruments per a presentació de la famosa clavicinista Alice Ehlers.

* * *

El nostre gran violinista Francesc Costa, que gairebé reglamentàriament dóna un concert anyal, està preparant el pertanyent a 1935, el qual es celebrarà en un dels primers diumenges del proper mes de febrer, oferint un dels millors programes qu'ha interpretat en els seus concerts ja tradicionals. L'eminent violinista, en anunciar la seva nova presentació, s'ha assegurat la sala del Palau de la Música Catalana, doncs que donat el gran nombre dels seus entusiastes admiradors, és d'esperar qu'els nostres filharmònics no desaprofitaran l'avinentesa d'oïrla aquesta altra vegada.

* * *

Els grans festivals que anualment tenen lloc a Salzbourg, tindran aquest any un caràcter verament extraordinari. Segons s'ha anunciat darrerament, el mestre Artur Toscanini dirigirà "Iedermann", "Faust", "Fidelio" i "Fals-taff"; el mestre alemany Bruno Walter, dirigirà "Don Joan", de Mozart, i l'"Iphigenie in Tauride", de Gluck, essent "Les Noces de Figaro", "Elektra" i "Rosenkavalier", dirigides pel mestre Clamens Krauss.

Els mestres Toscanini, Bruno Walter, Félix Weingartner, Wilhelm Mengelberg i Clemens Krauss, dirigiran també vuit grans concerts simfònics. Altres cinc concerts seran donats també a la Catedral, sota la direcció del mestre Josep Messner. Sembla que també seran donades en aquests festivals algunes de les "Serenates" clàssiques del diví Mozart, escrites per un reduït nombre d'instruments.

* * *

L'Orquestra Simfònica de Baden-Baden, acaba d'executar una "Simfonia en mi major", de Schubert, la qual fins ara ha estat desconeguda. Aquesta nova "Simfonia", ha estat orquestrada pel gran director Félix Weingartner, ja que Schubert tan sols en deixà instrumentats cent deu compassos. Aquesta nova "Simfonia inacabada" és, segons diuen, també interessantíssima, el manuscrit de la qual es troba dipositat al "Royal Collegi of Musik", de Londres.

* * *

Sembla que la famosa cantatriu Lily Pons, que dedica llargues temporades a les tasques "astronòmiques" d'Hollywood, després de la temporada d'Òpera del Metropolità, de Nova York, on actualment treballa, dedicarà la Primavera a deixar-se oir en alguns concerts a les principals capitals d'Amèrica, aprofitant la curta tournée per a cantar a Londres i a París. El que no sabem es si alguna de les nostres empreses de concerts té cap mena d'interès en fer-nos-la conèixer.

* * *

* * *

El dimecres, dia 6 del proper mes de febrer, tindrà lloc al Palau de la Música Catalana, la presentació del famós Quartet Lener, ja aventatjosament conegut pels nostres filharmònics. Aquest eminent Quartet donarà una única audició organitzada per Associació de Cultura Musical i serà reservada, com sempre, per als seus socis exclusivament.

Per al mes d'abril pròxim l'esdeveniment musical de l'any el constituirà indubtablement la vinguda a Barcelona, en primer viatge a Europa, del gran compositor i famós pianista rus, Serge Rachmaninoff. Per aquests esdeveniments musicals, serà indispensable ésser soci de Associació de Cultura Musical per poder assistir-hi, essent exigida a la entrada la presentació del corresponent carnet.

* * *

La Societat Mozart, de Praga, acaba d'adquirir en propietat l'edifici nomenat "Bertramka", que fou habitat pel diví compositor de Salzbourg, i en el qual Mozart compongué el seu immortal "Don Joan".

Aquesta Societat ha nomenat membre d'honor a la eminent clavecinista Mme. Wanda Landowoka, a la qual ha estat ja comunicat llur nomenament.

• Aquest número ha estat
visat per la censura •

M A T E R I A L
P E R A O F I C I N E S
I M P R E S O S
D E T O T E S M E N E S

Papereria PRIETO

Aquesta casa es adherida
a "Sistema Vimas"

Carme, 30

BARCELONA

EL PETIT ANUNCI

SECCIÓ ESPECIAL PER A PROFESSORS
COMPRA I VENDA DE MATERIAL I INSTRUMENTS, ETC. 2° 50. INSERCIÓ

ES VEN GRAMOLA COLUMBIA
(viva tonal) Moble de caoba
Dirigir-vos a D. GRAY, Apartat
1190 - Barcelona

TRACTATS D'ORQUESTRACIÓ
I INSTRUMENTACIÓ
Carme, 30 BARCELONA

QUARTET LYCEUM
Audicions Clàssiques
Bailén, 14, pral. 2^a Barcelona

Es sol·licita Piano d'estudi
Per hores
Ofertes: Carme, 30 Barcelona

Professora de Piano
GUILLEMINA TORRA
Lliçons a domicili
J. A. Clavé, 25, 2^{on} Barcelona

ANNA MILITCH
Professora de Cant
Calabria, 104, pral., A. 2^a

PIANOS DE LLOGUER
Desde 8 ptas. mes
Riera Alta, 2, pral. 2^a - Barcelona

PETROUCKA I OCELL DE FOC
D'I. STRAWINSKY
Partitures de butxaca amb autografs
Escriure a C. L.
Apartat 1190 Barcelona

DISPONIBLE

DISPONIBLE

ACADEMIA MARSHALL

Rambla Catalunya, 106, pral. - Teléf. 72726

Director
Frank Marshall

Subdirector
Doménec Mas i Serracant

Secretaria, MARIA DAVALILLO
Piano-Violí-Violoncel

Classes especials de viola-tenor PARRAMÓN

Solfeig - Teoria - Harmonia

Historia - estética i formes musicals

Conferències sobre historia del Piano per OTTO MAYER

Declamació catalana i castellana

Cursos d'Anglès i Francès

Sala d'Audicions

78 (05) (46.71 Bar) Hues. P.